

Onze manier van reageren

Onze manier van reageren op wat mensen zeggen of doen, bepaald of wij gelukkig of ongelukkig zijn.

Daarom staat er zo doeltreffend in Romeinen 12 vers 17 :

17 Vergeldt niemand kwaad met kwaad.

Dus daar zijn geen uitzonderingen op. Niemand is niemand.

En als iemand een nieuwe schepping is in Christus, geldt dat woord voor hem of voor haar: Vergeldt niemand, maar dan ook niemand, kwaad met kwaad.

Jezus vergold geen kwaad met kwaad. Er staat van Hem geschreven: ¹

Die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf

aan Hem, die rechtvaardig oordeelt.

Zo deed Jezus het dus. Als Hij uitgescholden werd, schold Hij niet terug. Hij vergold niemand kwaad met kwaad. Hij gaf de dingen over aan Hem, Die rechtvaardig oordeelt.

Zou een Romeinse soldaat hem dwingen om één mijl zijn bagage te dragen, dan deed Hij er nog een mijl bovenop, zoals Hij het noemt in Math. 5:41

En zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem.

Dat is de unieke manier van reageren, en de Heilige Geest neemt het uit Jezus en wil ons ook leren, om zo te reageren.

Onze eigen zonde is er de oorzaak van, dat wij soms verkeerd reageren, op dat wat mensen zeggen of doen.

Reageren wij goed, dan behouden we onze rust en ons geluk. Reageren we verkeerd,

¹ 1 Petrus 2:23

dan verliezen we onze innerlijke rust en ons geluk.

Er zijn mensen, die hun eigen ongeluk fabriceren, doordat zij verkeerd reageren op wat ze op hun weg ontmoeten.

We kunnen dat het beste met een voorbeeld duidelijk maken.

Een broeder zat eens in de restaurant wagen van een trein tegenover een echtpaar dat onbekend was voor hem.

De vrouw was duur gekleed; dat was aan haar bont en sieraden te zien.

Maar ondanks die uiterlijke welgesteldheid had ze het moeilijk met zichzelf. Luid en duidelijk klaagde ze over van alles en nog wat:

- De restaurant wagen was zo smerig.
- En het tochtte er zo.
- De service van het personeel was ook niet alles.
- En het eten vond ze maar smakeloos.

- Ze vitte werkelijk op alles.

Haar echtgenoot daarentegen was een joviale en minzame man, die kennelijk het vermogen had aangewend, om de dingen maar te accepteren, zoals ze waren.

Er ontstond een gesprek, en de vriendelijke man vertelde aan de broeder, dat hij van beroep advocaat was.

En over zijn vrouw vertelde hij, dat zij werkzaam was in de "fabricage industrie".

Dat verwonderde de broeder, want zo zag de vrouw er immers helemaal niet naar uit en hij vroeg aan de advocaat, met welk soort fabricage zijn vrouw zich dan bezig hield.

De man antwoordde dat zijn vrouw zich bezig hield met de fabricage van ellende. "Zij fabriceert haar eigen ellende" zei hij.

Deze advocaat beschreef exact wat zoveel mensen doen,

namelijk hun eigen ellende fabriceren.

Het had natuurlijk in de praktijk ook andersom kunnen zijn: Een minzame vrouw en een echtgenoot, die zijn eigen ellende fabriceert.

Er staat in dit verband een doeltreffende tekst in Spreuken 18:21a

Dood en leven zijn in de macht der tong.

Dus beide zaken zijn in de macht van de tong; zowel dood als leven.

Of – om met Jezus' eigen woorden te spreken:

Want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden. (Math. 12:37)

Het is dus onze manier van reageren, wat ons gelukkig of ongelukkig maakt.

Wat anderen zeggen of doen betekent iets voor hun geluk of ongeluk. Maar de manier waarop ik daarop reageer, bepaald mijn geluk of ongeluk.

Wij zijn geneigd om rechtvaardigheid te willen doorvoeren op elk gebied. Maar onrecht lijden, dat willen wij liever niet.

Maar als Jezus geen onrecht had willen lijden, dan zou er geen verlossing en verzoening tot stand gekomen zijn.

Ruzie maken, op je recht staan, een rechtzaak aanspannen tegen je medemens, dat is bijbels gezien een hachelijke manier van reageren.

Als iemand mij onrecht aandoet, dan is het zaak dat ik op een wijze en goede manier denk en reageer:

Heeft hij mij werkelijk dit onrecht aangedaan? Arme kerel, toch. Wat naar voor hem!

Petrus noemt het zo: *En wie zal u kwaad doen, als gij u beijvert voor het goede?*²

Met andere woorden: Er is niemand die mij kwaad kan doen, als ik mij beijver voor het goede als een ware navolger van Jezus.

Wat een fantastische reactie als ik ongeveer zó denk als iemand kwaad tegen mij wordt of kwaad over mij spreekt:

Wat jammer voor hem! Wat heb ik het eigenlijk goed. Wat voor goeds kan ik nu voor hem bedenken en doen als tegenwicht tegen zijn manier van denken.

Ik mag het zo leren in mijn leven als christen, dat ik altijd mijn geluk bewaar, hoe alles en iedereen ook is en doet.

In het mooie paradijs mochten de eerste mensen van alle bomen en struiken de vruchten eten, behalve van één boom niet.

Dat was geen zwaar gebod; van alle bomen wel maar van één boom niet.

De duivel, die hen verleidde, deed het voorkomen, alsof God een karige God zou zijn. Hij zei namelijk tegen de vrouw:

*"God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?"*³

Zo iets van: Jullie mogen zeker nergens van genieten; slechts op een houtje bijten.

Dat is een valse en leugenachtige weergave van het karakter van onze goede God.

Toen Adam en Eva toch van de verboden vrucht hadden gegeten, en zij het geluid van de Heere God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen zij zich voor de Heere God tussen het geboomte in de hof.

² 1 Petrus 3:13

³ Genesis 3:1

God sprak eerst Adam aan over zijn zondige gedrag. We lezen hierover in Genesis 3:11b en 12

Hebt gij van die boom gegeten waarvan Ik u verboden had te eten?

Toen zei de mens: De vrouw die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten.

Die vraag werd rechtstreeks aan Adam gesteld. In plaats van duidelijk te zeggen "Ja, dat heb ik gedaan" wees hij naar zijn vrouw en zei tegen God:

De VROUW die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten.

Het eerste wat Adam antwoordde aan God was: De vrouw.

Maar God had niet gevraagd aan hem, wat zijn vrouw gedaan had, maar wat hij gedaan had.

Er is een gouden regel in het leven:

Dat wat anderen zeggen of doen, is HUN verantwoordelijkheid, en dat, wat ik zeg of doe, is MIJN verantwoordelijkheid.

Vervolgens deed Adam nog iets, namelijk God indirect de schuld geven van het gebeuren.

Hij zei namelijk: De vrouw die GIJ aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten.

Die zondige neiging is in alle mensen gekomen na de zondeval: De ander de schuld te geven, of God, of de omstandigheden.

Adam wijst eerst naar de VROUW en daarna naar GOD en uiteindelijk komt het er uit: En toen heb ik ervan gegeten.

God had alleen maar gevraagd naar het laatste, namelijk wat HIJ gedaan had, wat verboden was, wat HIJ niet had mogen doen.

Wat Adam gedaan had, namelijk eten van de verboden vrucht, was namelijk helemaal zijn eigen besluit.

Ieder mens moet namelijk zelf verantwoording afleggen van wat hij zelf gedaan heeft, en hoe hij zelf gereageerd heeft.

Geen mens of duivel of wat voor situatie ook, kan ons tot zondigen dwingen. Dat is iets, waarvoor wij zelf kunnen kiezen.

De boze neiging zit in ons zondige vlees, dat wij de schuld van ons af willen praten. Dat wij anderen, of de omstandigheden, of God de schuld willen geven voor ons handelen.

Men maakt vaak deze foute redenering: "Had hij of zij niet zo lelijk tegen mij gedaan, dan zou ik niet kwaad geworden zijn. Het is dus zijn of haar schuld."

Hoe zit het dan wel in elkaar ?? Door het kwaad zijn van de ander kom ik in verzoeking om ook kwaad te worden. Die verzoeking is een kans! Een kans om te overwinnen.

Daarom schreef Jacobus ook: "Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt."⁴

Dus: door de fout van een ander kom ik in verzoeking. Daardoor heb ik een nieuwe gelegenheid om te overwinnen, een nieuwe kans om niemand, maar dan ook niemand, kwaad met kwaad te vergelden.

Overwin ik in de verzoeking, dan is dat een bijdrage aan de uiteindelijke overwinningsskrans die de Heere ons wil geven.

Een goddeloos mens reageert op een goddeloze manier maar een godvrezend mens reageert op een godvrezende manier.

En de goede manier van reageren mogen we leren. Over de Heilige Geest zei Jezus:

⁴ Jacobus 1:2

*Maar de Trooster, de heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren en u te binnen brengen, al wat Ik u gezegd heb.*⁵

Als laatste samenvatting kunnen we zeggen, dat de manier van reageren, op wat anderen zeggen of doen, voor mijn geluk van grote betekenis is. En de Heilige Geest wil ons daarbij helpen.

⁵ Joh. 14:26